

Slutningen en Bei, som jeg derfor beklager; at man ikke fra Begyndelsen af er slaaet ind paa, og som det var ønskeligt, at Ministeren vilde forsøge videre, nemlig den, paa det Allernærmeste at gjøre den foreslaaede Lov til en Hundepolitilov, istedetfor at den nu sandelig ikke kan undgaae i sine Consequenser at blive en Slags Hundemyrderilov; thi Lovforslaget vil, som det nu er affattet, have til Følge, at mange Smaafolk, som af en eller anden Grund ikke ville bekvemme sig til at erlægge Skat for deres Hunde, ville bringe Hundene af Dage. Det kan dog ikke være Hovedhensigten med Lovforslaget at forminde Hundeholdet i det Hele taget (Stemmer: Jo, Jo!), men Hensigten maa være at forminde Faren ved Hundeholdet. Saaledes betragter jeg ibetmindste Sagen. Hunden er et overmaade nyttigt Dyr, et Trofskabsdyr, og, forbi det, som ethvert andet Dyr, kan afstedkomme Glæde, troer jeg dog ikke, at man kan forsvare at være, jeg kunde næsten sige, inhuman imod Hunden; endstjændt den ikke er et Menneske, og at søge at beslitte sig paa at rydde den af Veien. Man bør kun søge at gjøre den uskedelig, og det gjør man jo ogsaa ved andre nyttige Hundsdyr, saaledes ved Heste, med Dvæg og ved andre Dyr. Det er denne Aand, som jeg savner neblagt i Lovforslaget fra Begyndelsen af, og jeg ønsker, at der kunde arbeides hen til, at den bedre blev fremhævet, thi, hvad enten man tager Forslaget til Højre eller det til Venstre — jeg tilstaaer, at det Sidste tiltaler mig meget mere, da Loven derved i sin hele Affattelse vil blive humanere — kommer man ind paa et seilagtigt Skattebegreb, hvorved man ikke har nogen Garanti for at naae den virkelige Hensigt. Naar man havde søgt at tilvejebringe Politiforholdsregler, hvorved der gives de stedbilige Myndigheder Berettigelse til at advare og mulcere Vedkommende, og, hvis det ikke hjalp, da at gjøre vedkommende Dyr aldeles uskedelige for al Fremtid, saa kunde jeg forstaae, at man sagde, at man havde truffet en virkelig Hensigtsmæssigheds Foranstaltning. Nærværende Lovforslag synes mig derimod ikke at burde udgaae som Lov, hverken i den ene eller i den anden Form.

Ordføreren: Jeg skal ikke nægte, at jeg tilfulde kan forstaae, at den sidste ærede Taler ikke kan ansee det for rigtigt at gjøre denne Lov til en Skattelov, saasnart han antager, at Lovens Hensigt paa ingen Maade er at forminde Hundenes Antal. Jeg troede, at ved de to Behandlinger, denne Sag har været undergivet, — thi den nærværende er jo allerede temmelig fremrykket — har der kun været Tale om, at Loven tilsigter at forminde Hundenes Antal, og at det er dens eneste Diemed. De Politiforanstaltninger, som maae træffes mod Hunde, f. Ex., naar der udbryder en Hundeepidemi, en Galstrib mellem Hunde, Foranstaltninger med Mundkurve og saadant lignende, staae ganske udenfor denne Lov og henhøre efter deres Natur under særlige Bestemmelser, der ogsaa nu gjælde angaaende saadanne Forhold. Jeg antager unegtelig, at den sidste ærede Taler staaer meget ene med den For- mening, at det vilde være beklageligt, om man, tvungen af den Stat paa Hunde, der her er Tale om, vilde tage en heel Deel af de Hunde af Dage, som nu ikke bestille Andet end, hver Gang der kommer en Væisfærende forbi, at fare ud for at forstrække ham eller hans Hest. — Jeg skal tillade mig en Bemærkning om de Endringsforslag, af den ærede Landssthingsmand for 2den Kreds (Thalbitzer), som jeg før forbigik, nemlig hans Endringsforslag til § 1, hvor han vil, at Ordene „paa Landet“ skulle udgaae, og at der istedetfor skal sættes „i alle Landsbhyer“. En Landsbhy er efter min Mening et aldeles ubestemt Begreb; thi paa Landet henregner man dem til Vhen, som ere Udflyttere fra den. Man kan ikke sige, at de og de Huse høre til Landsbhyen, men, at, naar man gaaer 50 Alen længere ud, saa er det ikke mere Landsbhy men Udflyttere. I alt Fald vil man ved denne Redaction undtage alle store Gaarde, og det er en vitterlig Sag, at Hundeholdet endog er allerførst paa de store Gaarde, og at man er ilde stedt, naar man kommer i Berøring med de Hunde, som holdes der. — Foraaavdt det ærede Medlem fra Færøerne (Müller) meente, at der burde gjøres en særegen Tilføining til Loven med Hensyn til de Hunde, som holdes paa Fær-